

נאום רה"מ בבתי העלמין תשע"ד

משפחות יקרות , כבוד הרב הראשי הרב עמרם בית אל, סגני ראש המועצה מר אמנון אשל אסולין וגב' חנית גבאי, חברי המועצה המקומית קרית טבעון בהווה ובעבר, קהל נכבד!

הדגלים מורדים לחצי התורן ועימם יגוננו על 114 בני טבעון שנפלו במערכות ישראל 4 מהם הינם בני אלרואי) . שוב נקשיב יחדיו לתפילת אל מלא רחמים. חלקנו ייתן דרור למה שאנו באמת מרגישים וידמע, וחלקנו יעצור את הדמעות ויתחבר אל השכול בדרכו שלו. שוב נפסע בין הקברים השותקים ונבקש את נפשנו להתחבר אל הזיכרון, להחיותו, שוב נהיה מתוסכלים כל כך על הנופלים שאינם איתנו עוד. שוב נדמיין מה היה יכול להיות אילו היו בחיים.

רוצים היינו שיגשימו את כל התכנונים שתכננו בחייהם הקצרים. רוצים היינו שידעו ליהנות מיפי הקריה , מפינות החמד שבה , מהשקט שלה שבתוכו גדלו והתבגרו. תחושת ההחמצה על מוות בטרם עת , על הפספוס הענק, היא תחושה שתמיד תלווה אותנו. אובדן הבן, הבעל, האח, או האב הוא גזר דין שאין יכולת לשנות , שאין יכולת לערער עליו והוא בבחינת עובדה שצריך להשלים עמה. אבל להשלים אי אפשר . אנו נתונים בליבו של האביב מול העמק שמפליא בפריחתו. גם הנופלים הינם פרחים בעינינו כמאמר השיר. אי אפשר להבין כיצד הפרח שברבות הימים היה הופך לשדה של פרחים ומעמיד שבט של צאצאים-נעלם ואיננו עוד.

בני טבעון שאינכם עוד -אתם תמיד במחשבותינו, אתם תמיד הרוח הגדולה שמניפה את דגל קיומנו במדינה הזו . נעשה הכל כדי להיות ראויים למתנת החיים שנתת לנו לחיות כקהילה תומכת ומלאת חיות בקריה. נעשה הכל כדי לקרב אלינו את משפחותיכם שמתמודדות מדי יום ביומו עם מותכם בטרם עת. התמודדות זו היא קשה ומתסכלת כי אין למעשה דבר שיכול להקל על אובדנכם ואפילו הזמן שחולף לא מקהה מתחושת האובדן , אפילו הזמן שחולף אינו מצמצם את הגעגועים. משפחות יקרות , אין לנו יכולת להגליד את הפצע שנפער בלבכן אבל תמיד ננסה. תמיד נהיה שם עבורכן.

יהי זכר בני טבעון שנפלו במלחמות ישראל-ברוך.